

Bijdrage CU algemene beschouwing VJN 2021

Voorzitter,

2021. Een jaar waarop we over enige maanden hopelijk kunnen zeggen dat we in een post-coronatijd zijn beland. Voor het college het laatste volledige begrotingsjaar. Het Covid-19 virus heeft een enorme impact op onze stad, op onze inwoners gehad. Dat leidt bij mijn fractie vanzelfsprekend tot bezinning, het geeft de gelegenheid tot terugblikken én vooruitkijken.

Voorzitter,

Vorige week kwam één van de vele gewaardeerde medewerkers van dit prachtige stadhuis met de vraag of ik Paul Verhaeghe kende. Mijn antwoord was nee en vroeg gelijk naar de waarom van zijn vraag. Hij vertelde: 'Het is een Belgische hoogleraar, hij schrijft over zaken die bij jullie als CU passen, ik moest aan jullie denken'. Ik was getriggerd en ben gelijk op zoek gegaan en gaan lezen. Dank voor deze aansporing, gewaardeerde collega. Wat hij schrijft is spot on en volgens mij niet alleen passend bij de CU. Waarom? Dat zal ik proberen uit te leggen.

Voorzitter,

Deze Paul Verhaeghe heeft een essay geschreven met de titel: 'Houd afstand, raak me aan'. Het gaat over de vraag hoe we de huidige crisis kunnen aangrijpen om andere keuzes te maken. Onze reislustigheid en de snelle economie zorgden ervoor dat een virus dat in China de kop opstak al heel snel een wereldwijde pandemie werd.

Ons huidig neoliberaal systeem leert ons al van kinds af aan dat we voortdurend met anderen in competitie zijn, anderen moeten wantrouwen, dat we tegenstellingen moeten vergroten, terwijl onze eigenlijke aard er één is van samenleven en -werken, van nabijheid.

Het pleidooi van deze schrijver is om nu van de samenleving weer een echte samenleving te maken. Tijdens de coronacrisis ontstonden prachtige initiatieven denk aan #nietalleen, serve the city, homestart, FC Utrecht help vanuit het hart en de vele andere initiatieven. Mensen leerden hun burens meer kennen, deden boodschappen voor anderen, zochten mensen op die alleen waren en we gingen weer het belang inzien van opvoeding, onderwijs, zorg en vooral van nabijheid.

Het is namelijk een misvatting te denken dat een mens vooral een individu is. Je zou ook kunnen zeggen dat we zo autonoom geworden zijn dat we de verbinding met de ander zijn kwijtgeraakt. Een soort onzichtbaar harnas dat ons opgedrongen wordt onder het mom van autonomie en vrijheid. Dat begint steeds meer te knellen en je ziet dat meer en meer mensen daar afstand van willen nemen.

Voorzitter,

Ik vraag me ernstig af of we terug moeten willen naar hoe het was. Focus op economische groei biedt ons geen redding maar leidt mogelijk eerder tot de – ecologische – ondergang. De economie was belangrijker geworden dan het (gezins)leven. We leven in een wegwerpmaatschappij waarin we blijven consumeren. Het is die vluchtige levensstijl die velen al voor de coronacrisis heeft opgebrand. Daarnaast.... de voornaamste ziekteverspreider is misschien wel de smartphone, waarvoor we dringend een afdoend mondkapje moeten ontwikkelen dat beschermt tegen het vergroten van die lelijke tegenstellingen, tegen overtuigingen die ons echt ziek maken....

Voorzitter,

Hoe ziet mijn fractie de nabije toekomst dan voor onze stad?

Wij zijn uitdrukkelijk sociale wezens, alles wat wij doen is in verhouding tot anderen. We hebben dus de opdracht om het samen te doen. Dat samen vasthouden kunnen we én is een hele kluit:

- Denk bijvoorbeeld aan samen de parken schoonhouden, voel je verantwoordelijk voor de stad. Goed dat we de schone stad coaches structureel financieren.

- Geef aandacht aan iemand die zich eenzaam voelt, iemand die op je pad is gekomen die je nooit zelf zou hebben uitgezocht maar waar je wel van betekenis voor kunt zijn. We kunnen niet zonder organisaties/stichtingen zoals Handje helpen, Eet met je hart, of de diaconie Utrecht. Zij maken de stad mooier, beter, barmhartiger.
- Investeer in het belang van de vroege kindertijd, pakweg de eerste tien levensjaren. Een ideale maatschappij is een er een die kinderen in staat stelt op te groeien in een rustige omgeving, waarin kinderen op een normale manier kunnen ontwikkelen, waar de kansen gelijk zijn, niet afhankelijk van waar je wieg staat. Als we dat voor elkaar krijgen, komt de rest vanzelf. Ook economisch is dat gunstig, want op de lange termijn levert zo'n veilige manier van opgroeien heel veel minder problemen en dus kosten op voor de maatschappij.
- Maar ook als het gaat om veiligheid, die veiligheid is van ons allen. Ook daar ligt een gezamenlijke opdracht. Niet alleen overlaten aan de politie of de BOA, niet weggijken of normaliseren. Als jij wat ziet of weet wat niet in de haak is, is dat jouw taak in de samenleving om te melden. We zijn dan ook blij met het extra geld voor Bibob, bestrijding van criminaliteit.
- Help bij het onder controle houden van het virus door je te laten vaccineren, ook al zit je in een groep waar weinig zieken zijn of denk je dat het allemaal wel meevalt.
- Steun voor de OZB-verhoging. We geloven erin dat de sterkste schouders de zwaarste lasten kunnen en zullen moeten dragen.
- En steun ook voor het feit dat we niet moeten bezuinigen op de sociale infrastructuur. Dat is namelijk het cement in onze samenleving.
- En voor ons als CU zeer belangrijk: geef een stem aan de groep die geen stem heeft. Of dat nu is voor mensen in de schulden, voor daklozen, voor mensen die vastzitten in de mensenhandel, of voor staatlozen. Maar als we echt samen willen leven, dan moet we juist ons volhardend voor deze groepen inzetten. Goed dat het college ziet dat we ten aanzien van de groep Staatlozen echt verder moeten doorpakken om hen (letterlijk) een stem te geven.

Voorzitter, ik kom tot een afronding. Een laatste punt. Eén die we als ChristenUnie al veel vaker hebben aangeraakt. En niet voor niets. We zullen, om veerkrachtig en goed uit deze crisis te komen, vooral meer tijd, rust en bezinning in moeten bouwen in ons leven. De ruimte voor rust in onze soms dolgedraaide 24 uurseconomie. Twee weken geleden concludeerde het CNV nog dat ruim 1 op de 5 werkenden tegen een burn-out aanzit. Ik moest lachen bij het lezen van de adviezen over gezond blijven van de overheid in Coronatijd:

- Heb je trek, neem een wortel;
- Loop een rondje in de avond;
- Maak een keertje iets met linzen;
- Doe een visje door de pasta.

Zo maar een greep uit de tips van VWS om gezond te blijven. Maar wat stond er niet tussen?

- Heb je stress, neem een rustdag; ik zeg zondag is daar echt een prima dag voor ;-)
- Sport samen, juist ook voor groepen die dat niet zo gewoon zijn. Goed dat we fors investeren in sportaccommodaties;
- Zet je mailnotificaties uit buiten werktijd;
- Leg je telefoon eens opzij;
- Stimuleer ontwikkeling van natuur en groen, we hebben het hard nodig;
- Koop geen troep meer via Ali Baba maar steun de lokale ondernemer (gemeente creëert OZB-fonds van 7,5 ton om de ondernemers met de grootste problemen te ontzien)
- Speel en breng tijd door met je kinderen en hou op met die hoge eisen stellen

Zo kan de potentieel overwerkte maatschappij tot rust komen. Immers, de wijze Prediker zei het al: 'Beter is één hand gevuld met rust dan beide vuisten vol gezwog en najagen van de wind'.

Voorzitter, De ChristenUnie zal in de aankomende weken in de commissies voorstellen doen die de kwaliteit van het samenleven zullen bevorderen. Zoals u van ons gewend bent. We wensen het stadsbestuur succes en bovenal Gods zegen in dit laatste, ongetwijfeld niet al te makkelijke jaar.

